

Evangelhia zilei de joi: Icoana speranței

Comentariu la Evangelhia de joi din prima săptămâna a timpului de peste an: „A venit la el un lepros, l-a rugat îngenunchind”. A îngenunchea este un semn de speranță: asemenea leprosului, ne arătăm slăbiciunea și avem încredere că Dumnezeu ne va privi, ne va vindeca și ne va întări în cadrul Sfintei Liturghii și la Spovadă.

Evangelhie (Mc 1,40-45)

A venit la el un lepros, l-a rugat și, îngenunchind, i-a spus: „Dacă vrei, poți să mă cureți”.

Lui i s-a făcut milă și, întinzând mâna, l-a atins și i-a spus: „Vreau, curăță-te!”

Și îndată lepra l-a părăsit și a fost curățat.

Atunci, avertizându-l cu hotărâre, l-a trimis afară, spunându-i: „Vezi să nu spui nimănui nimic, dar mergi, arată-te preotului și adu jertfă pentru curățarea ta cele poruncite de Moise ca mărturie pentru ei”.

Însă el, după ce a ieșit, a început să spună tuturor și să răspândească vestea, așa încât [Isus] nu mai putea să intre în cetate în văzul lumii, ci stătea afară, în locuri retrase. Și veneau la el de pretutindeni.

Comentariu la Evanghelie

Aproape nimeni nu mai vrea să îngenuncheze. Foarte puțini pot întrezări că, poate, acest gest este singurul care ne deschide poarta speranței. Și, cu atât mai puțin, că probabil este cel mai demn și mai prețuibil act pe care îl putem face în scurtul nostru parcurs pe pământ. De aceea, în Evanghelia de astăzi învățăm de la un lepros o minunată lecție evanghelică.

Leprosul din Galileea știe că este lepros, își asumă condiția de marginalizat și își prezintă rănila privirii lui Isus. Tocmai acceptarea propriei mizerii este cea care îl face să alerge pentru a se arunca în genunchi în fața Nazarineanului care, deși el nu știa, este Cuvântul lui Dumnezeu întrupat.

Deoarece a îngenunchea implică, de asemenea, a recunoaște că nu sunt singur cu suferințele mele. Că există cineva care mă poate elibera de

necurăția mea. Că există cineva
cărui îi pot încredința nimicul și
sărăcia mea. Un bărbat, o femeie în
genunchi sunt cea mai frumoasă
icoană a speranței.

A îngenunchea în fața lui Isus
înseamnă că numai El justifică
existența mea. Vrem să trăim mereu
în genunchi: în fiecare dimineață și
în fiecare seară, imediat după ce ne
trezim și înainte de a ne culca. Dorim
să îngenunchem, de asemenea, în
fața Trupului și Sângelui Său în
fiecare zi la Liturghie, când răsună în
biserica clopoțeiii în timpul înălțării
Sfintelor Daruri. Și, totodată, în fața
preotului în sacramentul Penitenței.
Asemenea leprosului, vrem să
spunem: „Dacă vrei, poți să mă
cureți”. Pentru că dorim să auzim
vocea lui Cristos, care spune: „Vreau,
curăță-te!”.

Meiying Ng - Unsplash

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-joi-icoana-sperantei/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-joi-icoana-sperantei/)
(09.03.2026)